

Българскиятъ языкъ и който въ послѣдно врѣме имаше едно таквозъ повѣдѣние, щото трѣбваше да му се отнеме пенсията, ако можеше. Но Доброплодний стои много по-високо отъ Богорова. Доброплодний е единъ най-старъ учителъ, и като пръвъ литераторъ и Просвѣтителъ. Твърдѣ малко ми се вижда 150 лева, които прѣдложи Г-на М-ръ на Просвѣщението, и ако пакъ се даде по-малко отъ колкото той прѣдложи, ще бѣде несправедливо. Прилично било би, а и законно ще бѣде, ако, на основание приетия принципъ, който лѣжи въ основанието на законитѣ по пенсией въ другитѣ държави, да се плаща на Доброплодний пенсия толкозъ, колкото е най-подиръ заплата получвалъ. Той е билъ инспекторъ и трѣбва да му се дава 4,000 л. Това е законно и справедливо. Но понеже нѣмаме законъ за пенсией, за това рѣшава Нар. Събрание, както благоразсуди. Вѣрвамъ, Г-да прѣдставителитѣ ще се съгласятъ на този чловѣкъ, който е на 75—80 год. да се дадеше една по-прилична пенсия.

Докл. Кировъ: Г-да Прѣдставители! Комисията, когато е разгледала, както прошенieto, сѣщо и другитѣ документи, които е прѣдставилъ стариятъ заслужилъ учителъ — Савва Доброплодний, разбира се, като не е имала законъ прѣдъ сѣбе си, на който да се основава, опрѣдѣлила е тѣзи пенсия 960 л. Но ако опрѣдѣлената отъ комисията пенсия се вижда на Нар. Събрание малка, остава нему да приеме прѣдложената отъ Г-на М. Прѣдсѣдателя, или на Г-на М-ра на Просвѣщението, и който иска тази пенсия, да гласува. Комисията нѣма нищо противъ това, остава на Нар. Събрание, както то обича.

Герчо Ранчовъ: Г-да Прѣдставители! Ако има страна, гдѣто нѣкой трѣбва да оплаква старитѣ учители, то е България. Защото Владигеровъ въ врѣме на войната умрѣ отъ гладъ. Сега обаче, когато сме свободни, трѣбва съвѣмъ друго яче да глѣдаме на учителитѣ.